

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6C/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201605
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420201605.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: C. J., R.. XX.XX.XXXX, D. Š. XXX/XX, XXX XX C. Q., právne zastúpeného JUDr. Andrejom Patakym, advokátom, so sídlom Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, 2/ K. A. P. N., R.. XX.XX.XXXX, D. XX W. A. I., XXXXX R.- E.- I., F., o vydanie hnutelnej veci- motorového vozidla s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ je povinný vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby, spolu s X ks kľúčov k vozidlu, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti voči žalovanému 2/ súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

IV. Žalovanému 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

V. Štátu p r i z n á v a voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 08.09.2020 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby spolu s X-mi kusmi kľúčov k predmetnému vozidlu a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe riadne uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2020 v zmysle ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka nadobudol motorové vozidlo značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby od predávajúceho A. D.. Pri vykonávaní kontroly originality, nakoľko bolo motorové vozidlo dovezené zo zahraničia, z T., pracoviskom kontroly v H. dňa 26.02.2020 bolo zistené, že predmetné vozidlo s uvedeným VIN číslom je v pátraní, pričom okamžite bolo zaistené príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru (ďalej aj „OOPZ“) C. J. spolu s X ks kľúčov od vozidla, ktorí mu uviedli že vozidlo je v pátraní zo strany O. A., V. O. Q. D. A. Z. A. I. P. E. C. XXXXX, príslušný policajný útvar D. S. XXXXX, a to ku skutku zo dňa 28.03.2015. V žalobe tvrdil, že následne spolupracoval s príslušným útvarom OOPZ a predložil všetky jemu dostupné doklady svedčiace o pôvode vozidla tak, aby mu bolo vozidlo vydané, čo sa doposiaľ nestalo a dňa 20.07.2020 mu bolo doručené oznámenie - správa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v J. (ďalej aj

„ORPZ“) zo dňa 02.07.2020, že predmetné motorové vozidlo bolo uložené do úschovy a svoje vlastnícke alebo iné právo na zaistenú vec si má uplatniť na príslušnom súde. Príslušný útvar policajného zboru mu odmietol poskytnúť informácie o osobe, ktorá si uplatnila právo na predmetné motorové vozidlo, resp. či bol takýto úkon zo strany tretej osoby vo vzťahu k uplatneniu si vlastníckeho práva na príslušnom súde v lehote 60 dní vôbec vykonaný. Podľa neho je celkom možné, že zo strany policajného útvaru v zahraničí (F.) sa jedná len o akési administratívne pochybenie. Toto podporuje aj skutočnosť, že zaistenie motorového vozidla bolo vykonané príslušným oddelením ORPZ na základe § 21 ods. 1, resp. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, pričom podstatnou skutočnosťou je, že od zaistenia veci si polícia iného štátu toto neprevzala, vo veci sa nekonalo (ods. 2 zákona). Navrhol preto zabezpečiť kópiu spisu ČVS: V.-J.- V.-XX-XXX/XXXX. Záverom uviedol, že je potrebné, aby súd ako predbežnú otázku v tomto konaní vyriešil otázku vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, ktoré jednoznačne nadobudol kúpnu zmluvou v zmysle platných predpisov Slovenskej republiky, s poukazom na § 446 Obchodného zákonníka a jeho dobromyseľnosť, s tým, že si riadne uplatnil v lehote 60 dní svoje vlastnícke právo, a preto nie je dôvodné, aby mu žalovaný motorové vozidlo nevydal, pokiaľ si druhý domnelý vlastník neuplatnil svoje právo na príslušnom súde v stanovenej lehote a nepreukázal túto skutočnosť žalovanému. Právo iného domnelého vlastníka okrem neho po tejto lehote automaticky zaniklo.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a predložil potvrdenie o zaistení vozidla, kúpnu zmluvu, technicky preukaz preložený do slovenského jazyka, chronologický certifikát a oznámenie ORPZ zo dňa 02.07.2020.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne dňa 02.11.2020 tak, že v úvode svojho vyjadrenia zhrnul skutkový stav, s tým, že motorové vozidlo bolo po zaistení dňa 26.02.2020 uložené do policajnej úschovy v skladoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centrum podpory N., sklad K. Š.. Dňa 28.02.2020 bol jeho vecne príslušnému útvaru doručený Národnou ústredňou SIRENE formulár o dôvode vyhlásenia pátrania po vozidle s informáciou, že údajný majiteľ bol o vypátraní osobného motorového vozidla vyrozumieť a má záujem si osobné motorové vozidlo prevziať. Obratom bola Národná ústredňa SIRENE informovaná, že osobné motorové vozidlo nedisponuje tabuľkami evidenčného čísla vozidla (ďalej aj „EČV“) a nie je možné povoliť osobnému motorovému vozidlu jazdu v cestnej premávke. Následne po vykonaní viacerých procesných úkonov v spolupráci s Národnou ústredňou SIRENE boli žalobca aj p. K. A. P. N. oboznámení o možnosti uplatnenia si práva na osobné motorové vozidlo v civilnom procese. Dňa 20.07.2020 si predmetné upovedomenie prevzal žalobca a od p. K. A. P. N. bolo upovedomenie vrátené poštou dňa 15.07.2020 s označením „adresát neznámy“ a pri opätovnom pokuse o doručenie bolo vrátené s označením „adresát nezastihnuteľný“. Dňa 21.07.2020 bola urgovaná žiadosť o podanie správy v súvislosti so skutočnosťou, že predchádzajúci majiteľ motorového vozidla V. K. mal byť súčinný v roku 2015 pri riešení podvodného listu U. F. s políciou T. republiky a poisťovňou O.. Z odpovede oddelenia pre dopravu T. republiky vyplynulo, že E.: A.YW patrí vozidlu T. G., C.: C., ktoré bolo registrované ako nové dňa 02.10.2006. Osobné motorové vozidlo je stále vedené v databáze vozidiel v pátraní, ktoré musí ukončiť útvar, ktorý ho vyhlásil, a keďže týmto útvarom nie je OOPZ J., nie je možné pátranie zrušiť.

4.1. Na základe takto uvedeného skutkového stavu mal žalovaný za to, že žaloba žalobcu je nedôvodná a podaná predčasne z dôvodu, že pátranie po osobnom motorovom vozidle bolo vyhlásené iným členským štátom Európskej únie, ktorý vedie konanie v súvislosti s trestným činom krádeže a v prípade, ak by bolo preukázané, že existuje trestné stíhanie, pre ktoré bolo osobné motorové vozidlo zaistené, nie je vecou civilného súdu v konaní o ochranu vlastníckeho práva, resp. v konaní o vydanie veci riešiť otázku, či je osobné motorové vozidlo potrebné naďalej pre trestné stíhanie, pretože súd Slovenskej republiky nemá právomoc v civilnom procese rozhodnúť o vydaní osobného motorového vozidla, ktoré bolo zistené pre účely trestného stíhania vedeného iným členským štátom Európskej únie. Ďalej z dôvodu predčasne podanej žaloby o vydanie veci, pretože vlastník motorového vozidla doposiaľ nebol určený a v časti preukazovania vlastníckeho či iného užívacieho práva k osobnému motorovému vozidlu, nemá žalovaný pasívnu vecnú legitímáciu. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi, pasívne legitimovaná je osoba, ktorá fakticky u seba má vec, ale nemá na to žiaden právne aprobovaný dôvod. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o práve na vec nemôže ich v trestnom konaní odstraňovať orgán činný v trestnom konaní. O spornom práve na vec rozhoduje výlučne súd v civilnom konaní, pričom úlohou orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. V takom prípade sa vec ponechá aj naďalej v úschove a osoby, ktoré si na ňu robia nárok sa upozornia, aby

si ho uplatnili v civilnom procese. Preto postup OO PZ J. nemožno označiť ako neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu, resp. ako zadržovanie veci v rozpore s platným právom. Až v prípade, ak by súd v civilnom procese právoplatne určil za výlučného vlastníka osobného motorového vozidla a Obvodné oddelenie Policajného zboru v J. by odmietol motorové vozidlo vydať, prichádzala by do úvahy ochrana vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky súd nemôže v tomto konaní ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva, nakoľko ministerstvo ako žalovaný nie je a nikdy netvrdil, že je vlastníkom predmetného motorového vozidla, ani si na neho vlastnícke právo neuplatnil. Nejde preto u neho o neoprávnené zadržovanie veci, nakoľko na zaistenie motorového vozidla boli zákonné dôvody. Len ak by súd právoplatne určil, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla a žalovaný by ho odmietol vydať určenému vlastníkovi, bola by žaloba o vydanie veci dôvodná. Podľa neho je postup žalobcu nesprávny aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu Bratislava, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020. Vlastnícke právo pôsobí voči všetkým, preto ak by súd právoplatne určil, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla, bude to mať účinky a právny význam nielen pre žalobcu a sporného vlastníka osobného motorového vozidla, ale aj všetky ostatné osoby, ktoré sa akýmkoľvek (nepriamym) spôsobom podieľajú na disponovaní s predmetným osobným motorovým vozidlom (napr. žalovaný). Ak by však súd vyhovel žalobe žalobcu a uložil by žalovanému povinnosť vydať osobné motorové vozidlo žalobcovi, za predpokladu, že by skúmal vlastnícke právo len ako predbežnú otázku, takéto rozhodnutie by nepredstavovalo prekážku rozhodnutej veci v časti určenia vlastníckeho práva a do budúcnosti by iniciovalo ďalšie súdne spory s osobami, ktoré si na stroj uplatňujú svoje vlastnícke právo. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že aj v prípade zásady procesného neúspechu v konaní nie je možné, aby ho súd zaviazal na úhradu trov konania, pretože medzi stranami neexistuje spor, keďže jediným dôvodom, pre ktorý nemôže vydať zaistené osobné motorové vozidlo žalobcovi nie je sponchybnosť jeho vlastníckeho práva k nemu, ale skutočnosť, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu je sporné a je zaistené na základe vyhláseného pátrania po osobnom motorovom vozidle iným členským štátom Európskej únie. Je preto namieste, aby súd rozhodol o trovách v súlade s § 257 Civilného sporového poriadku. Taktiež ako žalobca navrhol pripojenie spisu OR PZ v J. ČVS: V.-J.- V.-XX-XXX/XXXX.

5. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný vo vyjadrení označil a predložil žiadosť Národnej ústredne SIRENE zo dňa 25.02.2020, potvrdenie o zaistení veci zo dňa 25.02.2020, vyrozumienie o zaistení veci zo dňa 26.02.2020, zápis o úschove zo dňa 26.02.2020, podanie Národnej ústredne SIRENE zo dňa 28.02.2020 a dňa 31.05.2020, upovedomenie zo dňa 02.07.2020 a rozsudok Krajského súdu Bratislava, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 03.12.2020 reagujúcim na vyjadrenie žalovaného k vyrozumieniu údajného majiteľa motorového vozidla o jeho vypátraní uviedol, že táto skutočnosť je nepravdepodobná, nakoľko z vyjadrenia samotného žalovaného vyplýva, že sa príslušnému útvaru OO PZ nepodarilo doručiť upovedomenie zo dňa 02.07.2020. Rozporuplné je to najmä v súvislosti s vyjadrením, že majiteľ si má záujem vozidlo prevziať, avšak za 4 mesiace od kedy sa dozvedel, kde by sa malo nachádzať jeho motorové vozidlo, nevykonal akékoľvek úkony smerujúce k jeho prevzatíu, dokonca ani nekontaktoval orgány Slovenskej republiky. Motorové vozidlo D. malo F. EČV: A., pričom toto EČV nikdy nepatrilo motorovému vozidlu D., teda sú tu jednoznačné pochybnosti o evidencii a samotnom vlastníctve na strane domnelého vlastníka K. A. P. N.. Naopak z jeho strany bola riadne zdokumentovaná história vozidla s prideleným EČV: E. spolu s technickým preukazom z čoho je zrejmé, že o histórii motorového vozidla právnych predchodcov na strane žalobcu nemôžu byť žiadne pochybnosti. Ak by aj boli okolnosti iné, v jeho prípade svedčí dobromyseľnosť v zmysle § 446 Obchodného zákonníka. Podľa neho žaloba nebola podaná predčasne a sám žalovaný si odporuje vo svojich vlastných tvrdeniach, pretože keď tvrdí, že tento súd nie je vecne príslušný, nemá pravdu, nakoľko v danom prípade bolo predmetné motorové vozidlo zaistené štátnym orgánom Slovenskej republiky a štátny orgán Slovenskej republiky toto motorové vozidlo aj uschováva, a preto by nemalo akúkoľvek oporu v zákone, či medzinárodnej zmluve žalovať cudzí orgán štátnej moci, ktorý vec nemá vo svojej fyzickej držbe až do času, kým by nebolo štátnemu orgánu iného štátu motorové vozidlo vydané zo zaistenia. Navyše z gramatického znenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. vyplýva, že nie je správna a je mylná domnienka žalovaného o tom, že sa mal domáhať svojho práva určovacou žalobou, ktorá nie je podaná predčasne, pretože ak by si žalobca v prekluzívnej 60 dňovej lehote svoj nárok neuplatnil, prišiel by o svoje vlastníctvo. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi vystupuje ako subjekt verejného práva, vzťahy strán sporu nie sú rovnocenné a v prípade, ak by nebola podaná žaloba, zaistená vec sa stáva majetkom štátu v správe ministerstva. Vzhľadom k tomu, že z doloženého formuláru Národnej

ústredne SIRENE vyplýva, že majiteľ si má záujem auto prevziať, z čoho síce explicitne nevyplýva jeho vlastnícky nárok na predmetné motorové vozidlo, nakoľko nepredložil akékoľvek doklady o jeho vlastníctve, je potrebné v tomto konaní riešiť aj tento domnelý nárok osoby K. A. P. N., čo vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu Prešov zo dňa 14.10.2015, sp. zn. 4Co 281/2014, ktoré bolo potvrdené uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.02.2016, sp. zn. I. ÚS 78/2016, a preto navrhol, aby súd rozhodol o jeho pristúpení do konania ako žalovaného 2/ a zároveň rozhodol aj o navrhovanej zmene petitu v znení: „Žalovaný 1. a žalovaný 2. je povinný vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby, spolu s X-mi ks kľúčov k vozidlu a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému 1. a 2. náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 05.02.2021 k návrhu žalobcu na pristúpenie osoby K. A. P. N. do konania uviedol, že takýto procesný postup je zmätočný v súvislosti s navrhovaným petitom, ktorý bude nevykonateľný, pretože žalovaný 2/ nemá k dispozícii motorové vozidlo a toto vozidlo bolo zaistené na základe dôvodu, že má byť použité ako dôkaz v trestnom konaní a nie je zrejme za akým účelom by mal súd rozhodnúť o jeho pripustení do konania. Ak by to bolo za účelom preukázania vlastníckeho práva, tak tejto skutočnosti sa môže žalobca domáhať samostatnou žalobou v rámci inštitútu určenia vlastníckeho práva, nie však vydania veci, pretože v takom prípade by žalovaný 1/ nemohol ovplyvniť výsledok konania a za každých okolností by musel vydať osobné motorové vozidlo, čím by bol žalovaný 1/ vždy neúspešnou stranou sporu.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.05.2021 uviedol, že informácia od SIRENE T. zo dňa 10.05.2021 potvrdzuje skutočnosti o pôvode vozidla, najmä skutočnosti, že motorové vozidlo nemá právne vady, o čom boli doložené doklady v prílohe samotnej žaloby, čím sa jednoznačne potvrdzuje jeho vlastníctvo motorového vozidla a vylučuje nárok akejkoľvek tretej osoby. Je už viac ako pravdepodobné, že v prípade osoby K. A. P. N. nemôže ísť o vlastníka, ale sa jednalo o akýsi poistný podvod a predmetné motorové vozidlo vo F. nebolo ani evidované. Navrhol, aby žalovaný prostredníctvom svojich vecne príslušných útvarov (SIRENE) získal informáciu o tom, či je predmetné motorové vozidlo D. M., C. : C. L. naďalej v pátraní, resp. informoval prostredníctvom medzinárodnej spolupráce F. stranu o skutočnostiach, ktoré boli potvrdené informáciou zo strany SIRENE T. a požiadal s poukazom na tieto skutočnosti o stanovisko príslušný policajný útvar, ktorý rieši predmetnú krádež vozidla vo F. - D. S. XXXXX, ako to vyplýva z formulára P SIRENE F..

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 01.07.2021 oznámil, že podľa stanoviska od vecne príslušného útvaru je vozidlo ku dňu 28.06.2021 naďalej v schengenskom pátraní, pričom ďalšie informácie požadované zo strany žalobcu doposiaľ neboli zistené.

10. Uznesením č. k. 6C/30/2020-126 zo dňa 06.10.2021, právoplatným dňa 07.06.2022, súd vyhovel návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania a návrhu na zmenu petitu v znení:

I. P r i p ú š ť a pristúpenie subjektu K. A. P. N., R.. XX.XX.XXXX, bytom X W. A. Q. W., R. E. I., F. na stranu žalovaného v 2. rade.

II. P r i p ú š ť a zmenu petitu žaloby v tomto znení:

„Žalovaný 1. a žalovaný 2. sú povinní vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby, spolu s X-mi ks kľúčov k vozidlu, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému 1. a 2. náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku“

11. Uznesením č. k. 6C/30/2020-128 zo dňa 06.10.2021, právoplatným dňa 18.10.2021 súd pribral do konania prekladateľku a tlmočnicu K.. J. W. za účelom prekladu všetkých relevantných podaní zo slovenského jazyka do F. jazyka a naopak a za účelom tlmočenia počas pojednávania v tomto konaní, a to z dôvodu pristúpenia osoby, ktorá neovláda slovenský jazyk. Preložené písomnosti (žaloba s prílohami a vyjadrenia strán s prílohami) boli doručované žalovanému 2/ cez dožiadaný orgán P. W.Z. A. H. A. S.- V., XX W. A. Q. D., V., F., ktorý v osvedčení o doručení alebo nedoručení písomnosti uviedol, že dňa 07.06.2022 bola písomnosť doručená na adrese XX W. A. I. Á. (XXXXX) R.-E.-I. príbuznému označenému ako Mére- matka. K osvedčeniu bola pripojená listina s názvom MODALITE DE REMISE

A DOMICILE, vo voľnom preklade tzv. podmienky dodania domov, z ktorej vyplýva, že doručovateľ sa v mieste trvalého pobytu žalovaného 2/ stretol s K. A. P. K., matkou žalovaného 2/. Podľa jej vyjadrení osobné doručenie žalovanému 2/ nie je možné z dôvodov, ktoré mu nemohli alebo nechceli byť oznámené. Kópia doručovaných písomností bola odovzdaná pani A. P. K., matke žalovaného 2/ v zabezpečenej obálke podľa článku 658 Code de procédure civile na adrese bydliska adresáta s kópiou dokumentu v počte 82 listov.

12. Za účelom splnenia podmienok doručenia žaloby s prílohami a všetkých vyjadrení žalovanému 2/ súd požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o výklad doručovania podľa Code de procédure civile, k čomu kontaktný bod EJM F. vysvetlil, že ustanovenie článku 655 Občianskeho súdneho kódexu stanovuje, že ak je osobné doručenie nemožné, dokumenty môžu byť doručené domov alebo na adresu pobytu. Vykonávateľ musí uviesť úkony, ktoré vykonal pri doručení písomnosti adresátovi a okolnosti, ktoré charakterizujú nemožnosť takéhoto doručenia. Kópiu možno odovzdať ktorejkoľvek osobe prítomnej v mieste bydliska adresáta. Kópiu možno ponechať len pod podmienkou, že ju prítomná osoba prijme a uvedie svoje meno, priezvisko a oprávnenie/ vzťah. Z uvedeného mal súd preukázané účinné doručenie žaloby, jej príloh a všetkých vyjadrení žalovanému 2/ dňa 07.06.2022. Žalovaný 2/ sa k žalobe doposal písomne nevyjadril.

13. Na pojednávaní súdu dňa 07.10.2022 žalovaný 1/ predložil listinu od Národnej ústredne SIRENE zo dňa 30.03.2022 týkajúcu sa informácie z F., v ktorej bolo uvedené, že v súvislosti s predchádzajúcou komunikáciou k predmetnému motorovému vozidlu poskytujú informácie, ktoré prijali zo Sirene F.o dňa 30.03.2022, a to, že požiadali o zrušenie záznamu. Súčasťou predloženej listiny bol aj Protokol o lustrácii zo dňa 06.10.2022, z ktorého vyplýva, že kritériám vyhľadávania k VIN číslu: L. v systémoch národné pátrania, Schengenské pátrania, Interpol a Národné evidencie nezodpovedajú žiadne záznamy, to zn., že predmetné vozidlo neprechádza pátraním. Z dôvodu predloženia tejto listiny bolo pojednávanie odročené a ORPZ J. bola dňa 07.10.2022 doručovaná žiadosť, aby sa obratom vyjadrilo k Protokolu o lustrácii, t. j. či naďalej trvajú dôvody pre zaistenie motorového vozidla a jeho uloženia v úschove Centra podpory N., sklad K. Š.. OR PZ J. v stanovisku zo dňa 21.10.2022 uviedlo, že napriek tomu, že vozidlo neprechádza pátraním, aj naďalej trvajú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, a preto je naďalej sporná otázka vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, s ktorou sa musí vyporiadať súd.

14. Žalobca na pojednávaní súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe a svojich písomných vyjadreniach. Poukázal na to, že predmetné motorové vozidlo mu bolo zaistené z dôvodu pochybností o vlastníckom práve na strane žalovaného, kde toto malo byť evidované ako kradnuté vo F.. Následnými úkonmi sa však preukázalo, že motorové vozidlo nikdy nebolo evidované vo F., a preto ani žalovaným uvádzaný domnelý vlastník K. A. P. N., nemohol byť nikdy ani len domnelým vlastníkom. Informácia zo SIRENE nebola nikdy ničím podložená, naopak, z listinných dokladov vyplývalo, že k evidenčnému číslu patrilo EČV patriace T., ktorá mala byť predmetom nejakého poistného podvodu. Na druhej strane on doložil riadne doklady o tom, že vozidlo bolo vyrobené v R. a po celú dobu evidované v T.u a potom odkúpené od A. D. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2020 za kúpnu cenu 17.000,- eur. Zdôraznil svoju dobromyseľnosť podľa § 446 Obchodného zákonníka, keďže o tom, že nie je vlastníkom sa dozvedel až na stanici technickej kontroly v H., pred prihlasovaním motorového vozidla. Nakoniec aj táto skutočnosť bola vyvrátená na základe kompletnej histórie motorového vozidla, aj dokazovaním OO PZ, kde bolo preukázané, že zo štítkami motorového vozidla nikdy nebolo manipulované. Nerozumel skutočnosti, ktorú doložilo OO PZ J. zo dňa 21.10.2022, pretože jediným právnym dôvodom na zaistenie tohto motorového vozidla bolo v zmysle zákona o policajnom zbore to, že motorové vozidlo možno zaistiť, ak je podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu alebo je zaistené na zistenie skutkového stavu. Akonáhle však toto motorové vozidlo bolo zo strany F. stiahnuté ako vozidlo, po ktorom bolo vyhlásené pátranie, pominuli v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Zb. dôvody na zaistenie veci a podľa neho vec mala byť OO PZ vrátená. Neexistuje tu akýkoľvek zákonný dôvod na zaistenie veci zo strany žalovaného, navyše za situácie, keď zo strany domnelého vlastníka nikdy nedošlo k zákonnému uplatneniu vlastníckeho práva, a to ani na základe výzvy OO PZ, ani v konaní pred súdom. Zároveň predložil čestné prehlásenie svedka vo vzťahu k uzavretiu kúpnej zmluvy a vyplateniu kúpnej ceny za motorové vozidlo. Navrhol preto, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

15. Žalovaný 1/ na pojednávaní súdu taktiež zotrval na všetkých svojich písomných vyjadreniach a zdôraznil, že predmetné motorové vozidlo bolo zaistené z dôvodu, že malo byť použité ako dôkaz v trestnom konaní. Aj keď v súčasnosti neprechádza pátraním, nebolo vydané žalobcovi, pretože malo pochádzať z trestnej činnosti a zároveň sú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, a preto je sporná otázka vlastníckeho práva. Vrátanie zaistej veci prichádza do úvahy len v tom prípade, ak dané vozidlo nie je potrebné na ďalšie konanie a právo na vec je nepochybné, to znamená, že pri pochybnostiach o vlastníckom práve, resp. o inom užívacom práve sa vec ponechá v úschove. Ďalej poukázal na to, že nejde o neoprávnené zadržiavanie veci, nakoľko stále pretrvávajú zákonné dôvody na uvedený postup a žalovaný nie je subjektom neoprávneného zásahu, nie je ani oprávneným subjektom v súdnom konaní na vydanie veci. Zároveň uviedol, že ak by mu aj súd prikázal vydať osobné motorové vozidlo žalobcovi, tak nie je možné, aby ho zároveň zaviazal aj na náhradu trov v zmysle procesného úspechu v konaní, nakoľko medzi ním a žalobcom neexistuje ani neexistoval spor, pričom jediným dôvodom, pre ktorý žalovaný nemohol vydať, resp. nemôže vydať zaistené vozidlo žalobcovi, nie je spochybňovanie jeho vlastníckeho práva ale skutočnosť, že vlastnícke právo k danému vozidlu je sporné. Poukázal na rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, kde súdy jasne vyslovili, že sa jedná o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 Civilného sporového poriadku, a to napr. uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 8Co/138/2020 a uznesenie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/21/2021. V záverečnej reči zotrval na nedôvodnosti podanej žaloby a dôvodoch hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k trovám konania.

16. Žalovaný 2/ sa pojednávaní nezúčastnil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a predvolanie na pojednávanie sa vrátilo súdu ako nevyzdvihnutá doporučená zásielka.

17. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, písomnými vyjadreniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným 1/, ako aj spisom ORPZ J. číslo: V.-J.-V.-XX/XXXX, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

18. Žalobca kúpnu zmluvou zo dňa 22.02.2020 nadobudol od predávajúceho A. D. osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L., číslo motora R., rok výroby XXXX, bielej farby, ktoré bolo následne pri kontrole originality na pracovisku kontroly originality v H. dňa 26.02.2020 zistené policajťmi OO PZ J. na základe pozitívnej elektronickej informácie z národnej ústredne SIRENE a pozitívnej lustrácie údajov Schengenského informačného systému, keďže po vozidle bolo zo strany O. A., V. O. Q. D. A. Z. A. I. P. E. C. XXXXX, príslušným útvarom D. S. XXXXX vyhlásené pátranie ako po ukradnutom motorovom vozidle ku skutku zo dňa 28.03.2015, s tým, že predmetnú krádež vyšetroje D. S. XXX XX pod značkou XXXXX/XXX/XXXX, o čom ORPZ J. vydalo žalobcovi potvrdenie dňa 01.06.2020. Zo spisu ORPZ Kežmarok číslo V.-J.-V.-XX/XXXX vyplýva, že pozitívna lustrácia k veci, na ktorú bolo vyhlásené pátranie sa vzťahovala na osobné motorové vozidla D. M. I. E.: A..

19. Z chronologického certifikátu k motorovému vozidlu výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo C. L. vyplýva, že prvý zápis ojazdeného motorového vozidla s E.: E. bol dňa 10.02.2014 C. D., na základe súkromnoprávnej listiny zo dňa 05.02.2014 pre vlastníka V. K. s adresou F., C. I., K. XX-XXXXX C. T. s predchádzajúcim E.: F. z R.. Na základe súkromnoprávnej listiny zo dňa 26.10.2018 bola dňa 30.10.2018 v T. ako vlastníak predmetného motorového vozidla zapísaná akciová spoločnosť O., T., C. F. X-XXXXX C. T.. Následne na základe ďalšej súkromnoprávnej listiny zo dňa 19.12.2018 bol dňa 20.12.2018 v D. ako vlastníak motorového vozidla zapísaný K. K., bytom D., C. N. XX/A-XXXXX C. T.; na základe súkromnoprávnej listiny zo dňa 21.01.2020 bola ako vlastníak dňa 21.01.2020 v D. zapísaná spoločnosť s ručením obmedzeným T. O., C., C. F. X/A-XXXXX a dňa 27.01.2020 v D. bola zapísaná žiadosť o vyradenie vozidla z evidencie z dôvodu vývozu do krajiny Európskej únie. Dokument bol vystavený dňa 08.06.2020 zodpovedným pracovníkom Z. D..

20. Podľa technického preukazu na čl. 12 spisu č. D. XXXXXXXX bolo osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo VIN L.XXXLXXXXXX, číslo motora R., rok výroby XXXX, bielej farby zapísané dňa 24.01.2012 na osobu K. V. I. I. E.: E.. Dňa 21.01.2020 je na technickom preukaze zaznamenaný prevod vlastníctva na I. T. O., sídlo C. a ku dňu 27.01.2020 je uvedené, že originál technického preukazu zrušený z dôvodu definitívneho vývozu do inej krajiny EU. Slovensko.

21. Keďže predmetné motorové vozidlo bolo nahlásené ako ukradnuté vo F. dňa 28.03.2015 a vznikli pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo patrí osobe, ktorej bolo zaistené - žalobcovi alebo inej osobe, vychádzajúc z vyjadrenia žalovaného a obsahu pripojeného spisu ORPZ J. číslo: V.-J.-V.-XX/XXXX, policajný orgán vydal dňa 25.02.2020 potvrdenie o zaistení veci, v ktorom uviedol, že podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov bola dňa 25.02.2020 o 16.25 hod. zaistená tam uvedenej osobe vec, a to osobne motorové vozidlo D. M., C. L., bez evidenčného čísla s poznámkou pátranie po osobnom motorovom vozidle, ktoré má byť použité ako dôkaz v trestnom konaní. Dňa 26.02.2020 bolo vozidlo odovzdané do úschovy v objekte J.- K. Š. podľa zápisu zo dňa 26.02.2020.

22. Zo žiadosti Národnej ústredne SIRENE zo dňa 25.02.2020 vyplýva, že v nej bolo ako kontrolované vozidlo uvedené osobné motorové vozidlo zn. D. M., C. L., E.: A.. Vo Formulári P- ďalšie informácie, ktoré majú byť poskytnuté v prípade nájdenia vozidla, a ktorý bol predložený ako príloha k zaslaným informáciám z F. zo dňa 28.02.2020 sú uvedené identifikačné údaje osobného motorového vozidla D. M., C. L. I. E.: A.. K popisu skutku je uvedená krádež dňa 27.03.2015 v mieste X W. A. Q. W. XXXXX R. E. I. s tým, že v neprítomnosti majiteľa páchatel' vnikol do obydlija použitím šraubováku a odcudzil vozidlo aj kľúče. Dňa 28.03.2015 bola udalosť nahlásená O. A., V. Á. Q. D. A. Z. A. I. P. E. C. XXXXX. Podľa formulára bol v čase spáchania skutku majiteľom vozidla K. A. P. N., R.. XX.XX.XXXX, X W. A. Q. W. XXXXX R. E. I., ktorý bol vyzozumený o vypátraní vozidla a má záujem si ho prevziať. Príslušný orgán zároveň žiadal o vyzozumenie v akom stave je vozidlo, prípadne o zaslanie fotografií. Podľa informácie z F. zo dňa 31.05.2020 by si rád prevzal motorové vozidlo zo Slovenska p. K. A. P..

23. Následne bola žalobcovi dňa 20.07.2020 doručená správa ORPZ J. zo dňa 02.07.2020, v ktorej mu bolo oznámené, že predmetné osobné motorové vozidlo bolo uložené do úschovy a zároveň mu bolo odporúčané, aby si v lehote 60 dní od doručenia písomného oznámenia uplatnil vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde, a to vzhľadom k vzniku pochybnosti, že zaistené motorové vozidlo nepatrí osobe, ktorej bolo zaistené (žalobcovi). Rovnaká správa bola doručovaná aj p. K. A. P. N., ktorá sa z adresy X W. A. Q. W., XXXXX R. E. I., F. vrátila s označením adresát neznámy a z adresy R. XX W. A. I. XXXXX R. E. I., F., ktorá bola zistená ako posledná známa adresa sa vrátila s označením adresát nezastihnutý. Žalobca sa preto podanou žalobou doručenou Okresnému súdu J. dňa 08.09.2020 domáha vydania hnutel'nej veci, predmetného osobného motorového vozidla.

24. Z obsahu pripojeného spisu ORPZ Kežmarok číslo V.-J.-V.-XX/XXXX ďalej vyplynulo, že do 02.06.2020 došlo k doloženiu viacerých listinných podkladov o pôvode vozidla, a preto ORPZ J. žiadala Národnú ústredňu SIRENE o zabezpečenie originálu dokladu o evidencii vozidla (technického preukazu), kúpnej zmluvy (faktúry o zakúpení) od osoby K. A. P., podľa ktorej by bolo možné vozidlo porovnať, vzhľadom na vzniknuté podozrenie o možnosti existencie dvoch motorových vozidiel s jedným VIN, resp. o možnosti administratívnej chyby v systéme, z dôvodu ktorej nie je možné vozidlo vydať. V odpovedi zaslala Národná ústredňa SIRENE dňa 18.06.2020 informáciu z F., podľa ktorej kúpna zmluva ani doklad o zakúpení nie je dostupný a zaslala doklad o evidencii vozidla, z ktorého vyplýva, že dňa 24.01.2012 bolo osobné motorové vozidlo D. M., C. L. I. E.: A., zapísané na osobu K. A. P. N., X W. A. Q. W., XXXXX R. E. I.. Podľa informácii z T. E.: A. patrí vozidlu V. G.T.I., VIN C., registrovanému v T. dňa 02.10.2006 na posledného vlastníka N. A., R.. XX.XX.XXXX.

25. V priebehu sporu z ďalších dôkazov získaných od Národnej ústredne SIRENE, konkrétne z informácie zo dňa 12.05.2021 od SIRENE T. vyplynulo, že podľa dopravného úradu tabuľky s E. E. (predtým F. R.) patria k vozidlu D. M., C. L., ktoré vozidlo bolo registrované dňa 10.02.2014. Posledný evidovaný majiteľ: firma T. O. I..W..Q., H..Y. C. F. X/A-XXXXX C. (D.). Vozidlo bolo odhlásené dňa 27.01.2020 za účelom vývozu do EÚ krajiny. Z informácie od SIRENE R. zo dňa 11.06.2021 vyplynulo, že predmetné vozidlo bolo prvýkrát zaregistrované v R. 24.01.2012 pre spoločnosť H. Z. & P. J. a dňa 14.05.2013 nahlásené ako odcudzené. Vozidlo bolo založené v Q. a potom vrátené poisťovni O. C. O., číslo škody XXXXXXXXXXXX/XXXXXX. Nie je známe, kedy bolo predmetné vozidlo odovzdané poisťovni. Podozrivý z krádeže bol X. W., nar. 11.04.1994. Nie je známe, či a kedy bolo predmetné vozidlo vyvezené do T. alebo predané tretej osobe.

26. Ďalej bolo zistené, že ku dňu 28.06.2021 bolo vozidlo aj naďalej v schengenskom pátraní. Taktiež podľa informácie z polície bola spracovaná žiadosť na predajcu D. o zistení, či bolo v D. vyrobené vozidlo s C. L., pričom podľa odpovede D. R. I. (D. D.) predmetné VIN číslo patrí vozidlu model

M. vyrobeného spoločnosťou D.. Túto skutočnosť potvrdilo aj odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru J., ktorý vo svojom vyjadrení N.-J.-J.-E.-XXXX/XXX zo dňa 14.03.2022 uviedol, že pri skúmaní karosérie vozidla boli pozorované identifikačné údaje vozidla (VIN) L., ktorého pozmeňovanie identifikačného čísla vozidla zistené nebolo. Súčasne výrobný štítek vozidla vo forme nálepky bol nájdený na mieste, kde výrobca obvykle tieto upevňuje. Na tomto bolo pozorované identifikačné číslo vozidla (VIN) L., ktoré je totožné s VIN- číslom vytvoreným na karosérii vozidla (viď správy čl. 223, 224 a 264 spisu).

27. A napokon na pojednávaní súdu dňa 07.10.2022 bola súdu žalovaným predložená postúpená informácia, ktorú Národná ústredňa SIRENE prijala zo Sirene F. dňa 30.03.2022 v znení: „Oznamujeme Vám, že sme požiadali o zrušenie záznamu.“ Z priloženého Protokolu o lustrácii zo dňa 06.10.2022 vyplýva, že kritériám vyhľadávania k VIN číslu: L. v systémoch národné pátrania, Schengenské pátrania, Interpol a Národné evidencie nezodpovedajú žiadne záznamy, to zn., že predmetné vozidlo neprechádza pátraním. Avšak podľa stanoviska ORPZ J. zo dňa 21.10.2022, ORPZ J. aj naďalej trvá na zaistení motorového vozidla, nakoľko sú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená.

28. V čestnom prehlásení na čl. 310 spisu, predloženom žalobcom na pojednávaní súdu dňa 14.11.2022 W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX, XXX XX C. Q. prehlásil, že dňa 22.2.2020 bol prítomný ako svedok pri uzatvorení a podpise kúpno - predajnej zmluvy na automobil D. M. D. farby s VIN číslom: L., kúpna zmluva medzi A. D. O. C.W. J. bola podpísaná dňa 22.2.2020 u predajcu na adrese A. D., K. XXX, N., XXX XX. Kúpna cena auta podľa kúpno - predajnej zmluvy, ktorá bola dohodnutá vo výške 17.000,- eur, bola vyplatená v hotovosti vo výške 17.000,- eur pri podpise zmluvy s tým, že si je vedomý následkov plynúcich z nepravdivých údajov uvedených v čestnom prehlásení.

29. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení účinnom v čase zaistenia a uloženia veci (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“) policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. ak pominuli dôvody na zaistenie veci podľa odseku 1, vec sa vráti osobe, ktorej bola zaistená. Prevzatie vrátenej veci potvrdí táto osoba svojím podpisom na úradnom zázname o vrátení veci.

32. Podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

33. Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 40/1961 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

34. Podľa § 262 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

35. Podľa § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu. V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448.

36. Podľa § 411 Obchodného zákonníka predávajúci je povinný kupujúcemu dodať tovar, odovzdať doklady, ktoré sa na tovar vzťahujú, a umožniť kupujúcemu nadobudnúť vlastnícke právo k tovaru v súlade so zmluvou a týmto zákonom.

37. Podľa § 443 ods. 1 Obchodného zákonníka kupujúci nadobúda vlastnícke právo k tovaru, len čo je mu dodaný tovar odovzdaný.

38. Podľa § 446 Obchodného zákonníka kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

39. Predmetom tohto konania je žaloba o vydanie veci podaná žalobcom podľa § 137 písm. a) CSP. V zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka žaloba o vydanie veci môže byť úspešná len za splnenia dvoch predpokladov, a to, že žalobca preukáže svoje vlastnícke právo k veci, ktorej vydania sa domáha a ak preukáže, že žalovaný mu vec zadržuje neprávom.

40. Na tomto mieste je hneď v úvode potrebné uviesť, že ustálená súdna prax i teória vychádzajú zo zhodného názoru, že určovací žaloba (§ 137 písm. c) CSP) má spravidla preventívny charakter a jej účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, a preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo porušené boli a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti (§ 137 písm. a) CSP). V prípade možnosti žalovať priamo splnenie povinnosti je preto potrebné vždy považovať určovaciu žalobu za neprípustnú, nakoľko neslúži potrebám praktického života a spornosť nerieši, a vedie len k nárastu súdnych sporov (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Nitra, sp. zn. 9Co/57/2021 zo dňa 09.12.2021).

41. Navyše z ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. nevyplýva, že jediným právnym prostriedkom, ktorým si oprávnený pre účely vydania zaistenej veci môže uplatniť svoje právo, je výlučne žaloba o určenie vlastníckeho práva. Nasvedčuje tomu i dikcia tohto zákonného ustanovenia, podľa ktorého, ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo si na ňu uplatní právo iná osoba, útvár Policajného zboru ju uloží do úschovy a odporučí týmto osobám, aby si v lehote 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Nemožno tak vyvodiť, že oprávnená osoba si svoje vlastnícke, príp. iné právo musí uplatňovať výlučne vlastníckou žalobou, ale môže tak učiniť viacerými spôsobmi. Znamená to, že i žalobou o vydanie veci môže súd v rámci konania ako predbežnú otázku posúdiť, či žalobcovi svedčí tvrdené právo k predmetnému automobilu. Rovnako tak vo svojom vyjadrení uviedol aj žalobca.

42. Pokiaľ teda žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení tvrdil, že vo vzťahu k nemu súd nemôže v tomto konaní ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva, nakoľko nikdy netvrdil, že je vlastníkom predmetného motorového vozidla, ani si na neho vlastnícke právo neuplatnil a len ak by súd právoplatne určil, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla a žalovaný by ho odmietol vydať určenému vlastníkovi, bola by žaloba o vydanie veci dôvodná s poukazom na rozsudok Krajského súdu Bratislava, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020, keď navyše podľa neho by takéto rozhodnutie nepredstavovalo

prekážku rozhodnutej veci v časti určenia vlastníckeho práva a do budúcnosti by iniciovalo ďalšie súdne spory s osobami, ktoré si na stroj uplatňujú svoje vlastnícke právo, s týmto jeho vyjadrením sa súd nestotožňuje a v celom rozsahu poukazuje na predchádzajúce body svojho odôvodnenia.

43. Súd si na tomto mieste dovoľí citovať so žalovaným 1/ predloženého rozsudku Krajského súdu Bratislava, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020, bod 36., cit: „Súd prvej inštancie v rozhodnutí síce konštatoval, že žalobca k predmetnému motorovému vozidlu preukázal svoje vlastnícke právo, opomenul však, že práve vlastnícke právo k motorovému vozidlu je sporné (keďže vlastnícke právo k vozidlu si nárokuje jednak žalobca, ale aj ďalšia osoba, ktorá je príslušníkom S. H.) a za takejto situácie nie je možné ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k vozidlu, nakoľko sporovou stranou nebola druhá osoba, ktorá o sebe taktiež tvrdí, že je vlastníkom motorového vozidla a ktorá nemôže produkovať dôkazy za účelom preukázania svojho vlastníckeho práva k vozidlu alebo za účelom vylúčenia vlastníckeho práva žalobcu. Nie je preto možné vozidlo vydať len jednému z nich bez toho, aby v súdnom konaní, vyvolanom medzi domnelými vlastníkmi vozidla (v konaní o určenie vlastníckeho alebo iného práva, v ktorom by žalobca nemusel preukazovať naliehavý právny záujem, keďže by išlo o žalobu v zmysle zákonného zmocnenia) bolo určené, ktorý z nich je vlastníkom motorového vozidla. Pochybnosti o práve k zaistenej veci a veci uloženej do úschovy v zmysle § 21 ods.1,9 zákona č. 171/1993 Z.z. totiž neodstraňuje policajný orgán samostatným dokazovaním (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. 11.2003, sp. zn. 4 Cdo 60/03) a nemôže ich odstrániť ani súd v konaní o vydanie veci, pokiaľ nie je druhou stranou sporu aj druhý domnelý vlastník vozidla.“

44. Rovnako na tomto mieste súd cituje aj zo žalobcom predloženého uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 78/2016-10 zo dňa 10.02.2016, cit.: „V závere ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ na ochranu svojich práv zvolil nesprávny druh žaloby, a táto skutočnosť bola dôvodom zamietnutia jeho návrhu. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že z rozsudkov okresného súdu a krajského súdu nevyplýva, aký druh žaloby mal použiť, toto jeho tvrdenie je nepravdivé. Z rozsudku okresného súdu jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ mohol upraviť okruh účastníkov tak, že by žalovaným bola aj poisťovňa, ktorá vo veci vystupovala ako vedľajší účastník, keďže práve ona bola nositeľom pasívnej vecnej legitímácie a v takom prípade by ani nevznikli pochybnosti o naliehavom právnom záujme sťažovateľa na určení vlastníckeho práva, resp. sťažovateľ mohol uplatniť iný druh žaloby, a to žalobu o vydanie veci, ktorá by smerovala proti ministerstvu vnútra a krajskému riaditeľstvu ako žalovaným, pričom v takomto konaní by sa vyriešila ako predbežná otázka, kto je vlastníkom motorového vozidla.“

45. Z citovaných rozhodnutí jednoznačne a nepochybne vyplýva, že žalobca postupoval správne, v súlade so zákonom a rozhodnutiami súdov v obdobných sporoch, dokonca aj v súlade so žalobcom predloženým rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020, keď po tom, čo mu bola správa ORPZ J. zo dňa 02.07.2020, doručená dňa 20.07.2020, podal dňa 08.09.2020 v zákonnej 60 dňovej lehote na súde žalobu o vydanie veci, v ktorej správne ako žalovaného označil Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a keďže žalovaný tvrdil, že si na vec uplatnila právo iná osoba, ktorá bola taktiež oboznámená o možnosti uplatnenia si práva na osobné motorové vozidlo v civilnom procese, podal návrh na pristúpenie osoby K. A. P. N. do konania, o ktorom súd právoplatne rozhodol 07.06.2022. Nakoľko sa sporovou stranou v konaní o vydanie motorového vozidla stala aj druhá osoba, tzv. domnelý vlastník, ktorému bola tým daná možnosť produkovať dôkazy za účelom preukázania jeho vlastníckeho práva k vozidlu alebo za účelom vylúčenia vlastníckeho práva k vozidlu, je možné ako prejudiciálnu otázku v tomto konaní vyriešiť otázku vlastníckeho práva k vozidlu. Žaloba zo strany žalobcu preto v žiadnom prípade nebola podaná predčasne, ako tvrdí žalovaný 1/.

46. K namietanej pasívnej legitímácii žalovaného 1/ súd uvádza, že pasívnu legitímáciu pri žalobách o vydanie veci má ten, kto má spornú vec fakticky vo svojej moci a hoci ju môže vydať, neprávom to odmieta urobiť. Predpokladom úspešnosti žaloby je tiež okolnosť, že žalovaný má spornú vec ku dňu podania žaloby u seba. Pri žalobe o vydanie veci je teda potrebné žalovať osobu, u ktorej sa vec nachádza a keďže je možné a potrebné v rámci tejto žaloby sa vysporiadať aj s vlastníctvom veci, je potrebné žalovať aj domnelého vlastníka veci. Vzhľadom k uvedenému mal súd splnené základné podmienky konania na to, aby mohol v spore predbežne posúdiť, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla a následne rozhodnúť o jeho vydaní.

47. Medzi stranami nebolo sporné, že osobné motorové vozidlo D. M. M., výrobné číslo VIN L., číslo motora R., rok výroby XXXX, D. farby sa nachádza v úschove v skladoch Ministerstva vnútra Slovenskej

republiky, Centrum podpory N., sklad K. Š. na základe potvrdenia o zaistení veci ORPZ J. zo dňa 25.02.2020 z dôvodu, že v danom prípade vznikla pochybnosť o vlastníkovi predmetného motorového vozidla, nakoľko bolo vyhlásené pátranie po osobnom motorovom vozidle, ktoré malo byť použité ako dôkaz v trestnom konaní. Podľa žalovaného 1/ bolo vlastnícke právo k motorovému vozidlu sporné, pretože Národnou ústredňou SIRENE bol doručený formulár s informáciou, že údajný majiteľ bol o vypátraní osobného motorové vozidla vyrozumiený a má záujem si osobné motorové vozidlo prevziať. Preto tak údajnému majiteľovi ako aj žalobcovi bola doručovaná správa o možnosti uplatnenia si práva na osobné motorové vozidlo v civilnom konaní.

48. Ako vyplýva z vyššie uvedeného pochybnosti o práve k veci v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. nastávajú spravidla vtedy, keď právo k zaistenej veci uplatňuje ďalšia osoba, prípadne viac osôb. Podľa názoru súdu však takéto pochybnosti nemôžu vyvolať ničím nepodložené, nepreukázané tvrdenia ani nie ďalšej osoby uplatňujúcej si právo k zaistenej veci, ako je tomu v danom prípade, keď len Národná ústredňa SIRENE oznámila, že údajný majiteľ bol o vypátraní osobného motorové vozidla vyrozumiený a má záujem si osobné motorové vozidlo prevziať. Je síce pravdou, že príslušným policajným orgánom bolo dňa 25.02.2020 predmetné motorové vozidlo zaistené z dôvodu vyhlásenia pátrania po osobnom motorovom vozidle, ktoré malo byť odcudzené vo F., ale tu je potrebné zdôrazniť, že od začiatku je vo všetkých správach uvádzané ako E.: A., napriek tomu, že zaistené motorové vozidlo nikdy takéto EČV nemalo, pretože pred jeho dovozom do T. malo EČV: F. a následne E. od roku 2014 až po jeho vývoz do krajiny Európskej únie, Slovensko; avšak počas zaistenia tohto vozidla, ktoré v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. mohlo trvať najviac 90 dní, nebolo preukázané, že by vozidlo súviselo so spáchaním trestného činu (o čom svedčí aj skutočnosť, že Národná ústredňa SIRENE prijala zo Sirene F. dňa 30.03.2022 oznámenie v znení: „Oznamujeme Vám, že sme požiadali o zrušenie záznamu.“ Z priloženého Protokolu o lustrácii zo dňa 06.10.2022 vyplýva, že kritériám vyhľadávania k VIN číslu: L. v systémoch národné pátrania, Schengenské pátrania, Interpol a Národné evidencie nezodpovedajú žiadne záznamy, to zn., že predmetné vozidlo neprechádza pátraním).

49. F., resp. príslušné F. orgány nepredložili žiadny relevantný doklad preukazujúci vlastnícke právo k tomuto vozidlu osoby odlišnej od žalobcu, napriek tomu, že boli OR PZ J.k požiadané o predloženie originálu dokladu o evidencii vozidla (technického preukazu), kúpnej zmluvy (faktúry o zakúpení) od osoby K. A. P., podľa ktorých by bolo možné vozidlo porovnať, vzhľadom na vzniknuté podozrenie o možnosti existencie dvoch motorových vozidiel s jedným VIN, resp. o možnosti administratívnej chyby v systéme, keď v odpovedi zaslala Národná ústredňa SIRENE dňa 18.06.2020 informáciu z F., podľa ktorej kúpna zmluva ani doklad o zakúpení nie je dostupný a zaslala doklad o evidencii vozidla, z ktorého vyplýva, že dňa 24.01.2012 bolo osobné motorové vozidlo D. M., C. L. I. E.C.: A., zapísané na osobu K. A. P. N., X W. A. Q. W., XXXXX R. E. I. a podľa informácií z T. E.C.: A. patrí vozidlu T. G., C. C., registrovanému v T. dňa 02.10.2006 na posledného vlastníka N. A., R.. XX.XX.XXXX. Ani v jenom prípade nešlo o motorové vozidlo s EČV E.. Uvedené skutočnosti neboli zistené a preukázané ani po uplynutí zákonnej 90 dňovej doby na zaistenie veci, naopak, predmetné osobné motorové vozidlo neprechádza pátraním. Je teda nepochybné, že po uplynutí 90 dní zaistenia motorového vozidla toto nebolo uložené do úschovy z dôvodu reálne, v tom čase existujúcich pochybností o práve k zaistenej veci, ale z dôvodu vzniku týchto pochybností do budúca.

50. Takémuto výkladu nasvedčuje aj obrana žalovaného 1/ v priebehu celého konania (rovnako aj ORPZ J. vo vyjadrení zo dňa 21.10.2022), keď ešte aj na pojednávaní tvrdil, že napriek tomu, že predmetné motorové vozidlo neprechádza pátraním, sú tu zákonné dôvody na jeho zaistenie, z dôvodu, že je tu sporné vlastnícke právo. Teda nie samotný K. A. P. N. ako domnelý vlastník motorového vozidla, ale policajný orgán, resp. aj žalovaný 1/, ktorému takéto právomoc nepatrí, obhajoval vlastnícke právo domnelého vlastníka k veci, ku ktorej sám K. A. P. N. ako domnelý vlastník svoje vlastnícke právo žiadnym spôsobom nepreukázal, čím nemohol spochybníť na druhej strane žalobcom preukázané vlastnícke právo k vozidlu, v dôsledku čoho nemal ani žalobca dôvod vyvolať súdny spor so žalovaným 2/ o vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu, a za predpokladu dodržania zákonného postupu zo strany príslušného policajného orgánu, pokiaľ po poučení, resp. odkázaní na občianskoprávne konanie v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. si ani označený K. A. P. N. ako domnelý vlastník neuplatnil na súde svoj nárok na zaistenú vec, je neopodstatnené tvrdenie žalovaného 1/ o spornom vlastníctve k predmetnému motorovému vozidlu. Obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo/87/2011 zo dňa 26.07.2012.

51. Suma sumárum žalovaný 2/ nevykonala žiaden úkon na uplatnenie svojho vlastníckeho práva alebo iného práva v civilnom konaní v lehote 60 dní od doručenia správy ORPZ J., a preto jeho právo zaniklo. Rovnako tak nepredložil žiadne doklady o vlastníctve predmetného motorového vozidla, nekontaktoval orgány Slovenskej republiky a ani polícia iného štátu si v súlade s § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. neprevzala zaistenú vec. To, že by si žalovaný 2/ rád prevzal motorové vozidlo, nie je podľa súdu zákonný spôsob uplatnenia jeho nároku.

52. Naopak, doposiaľ vykonaným dokazovaním sa nepotvrdilo, že by zaistené motorové vozidlo súviselo s trestným činom. Zo všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, a to technického preukazu motorového vozidla, chronologického certifikátu motorového vozidla, kúpnej zmluvy, čestného prehlásenia, zo správy Národnej ústredne SIRENE zo dňa 12.05.2021 (čl. 92 spisu) je jednoznačne potvrdený pôvod motorového vozidla, ktoré nikdy nebolo evidované vo F. a nemá právne vady. Rovnako tak vykonaným znaleckým skúmaním vozidla Kriministickým a expertíznym ústavom policajného zboru J.Š. sa zistilo, že VIN číslo nevykazovalo znaky pozmeňovania, súčasne výrobný štítok vozidla vo forme nálepky bol nájdený na mieste, kde výrobca obvykle tieto upevňuje. Súd preto dáva po vykonanom dokazovaní za pravdu žalobcovi, že neexistuje tu akýkoľvek zákonný dôvod na zaisťovanie veci zo strany žalovaného 1/ navyše za situácie, keď zo strany domnelého vlastníka nikdy nedošlo k zákonnému uplatneniu vlastníckeho práva, a to ani na základe výzvy OO PZ, ani v konaní pred súdom. Žalovaný 1/ už vo svojom vyjadrení k žalobe tvrdil, že pátranie po motorovom vozidle musí ukončiť útvár, ktorý ho vyhlásil a napriek tomu, že F. dňa 30.03.2022 požiadalo o zrušenie záznamu a motorové vozidlo sa už nenachádza v pátraní, žalovaný 1/ v rozpore so svojím tvrdením motorové vozidlo žalobcovi nevydal.

53. Aj keď už z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla D. M. M., výrobné číslo VIN L., súd pre úplnosť posúdil jeho vlastnícke právo aj s prihliadnutím na jeho dobromyseľnosť podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nakoľko strany uzavreli kúpnu zmluvu podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka a v článku VII. bod 6 zmluvy sa dohodli, že ich právne pomery sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka, pre posúdenie nadobudnutia vlastníckeho práva kupujúcim je rozhodujúce ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka. Uvedené zákonné ustanovenie v záujme právnej istoty obchodných vzťahov prelamuje princíp "Nikto nemôže na druhého previesť viac práv, než má sám", keďže podľa neho kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja. Žalobca kúpil osobné motorové vozidlo od predávajúceho A. D., bytom K. XXX, XX XXX N. dňa 22.02.2020 za kúpnu cenu 17.000,- eur, ktorá bola vyplatená v hotovosti toho istého dňa, čo vyplýva nielen zo žalobcom predloženej kúpnej zmluvy, ktorej uzavretie nadväzuje na údaj v chronologickom certifikáte a technickom preukaze motorového vozidla o jeho vývoze do krajiny Európskej únie, Slovenska dňa 27.01.2020, ale aj z čestného prehlásenia zo dňa 09.11.2022, ktoré neboli zo strany žalovaných spochybnené. Ako tvrdil sám žalobca v podanej žalobe a na pojednávaní súdu, o tom, že môže byť pochybnosť o vlastníckom práve predávajúceho sa dozvedel až pri vykonávaní kontroly originality na pracovisku kontroly v H. dňa 26.02.2020.

54. Nevedomosť kupujúceho sa vzťahuje na dobu, kedy má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva. Skutočnosť, ak sa kupujúci až následne dozvie, že predávajúci nebol vlastníkom tovaru, nevyvoláva právne účinky a nemá vplyv na prevod vlastníckeho práva. Z dokazovania vyplýva, že žalobca nemal a ani nemohol mať pochybnosti o oprávnenosti predávajúceho previesť vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu a dôvodne sa domnieval a predpokladal jeho oprávnenosť predat' sporné motorové vozidlo. Jeho dobrú vieru v čase uzavretia kúpnej zmluvy, predpokladanú ustanovením § 446 Obchodného zákonníka preto nemožno spochybňovať. Naopak, žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, ktoré ho v konaní zaťažovalo a nepochybne preukázal predpoklady nadobudnutia vlastníctva v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia.

55. Z vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vlastníkom osobného motorového vozidla D. M. M., výrobné číslo VIN L. je žalobca, keďže tento preukázal svoje vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu a žalovaný 1/ mu vec zadržuje neprávom, teda má vec fakticky u seba, preto I. výrokom uložil žalovanému 1/ povinnosť vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo výrobnej značky D., obchodný názov M. M., výrobné číslo VIN L., číslo motora R., rok výroby 2012, D. farby, spolu s X ks kľúčov k vozidlu, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Voči

žalovanému 2/ súd

II. výrokom žalobu zamietol, nakoľko žalovaný 2/ nepreukázal svoje vlastnícke právo a keďže nemá spornú vec u seba, nie je povinný ju vydať.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. O trovách konania žalobcu súd rozhodol III. výrokom podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému 1/ s tým, že o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Vychádzal zo zásady úspechu vo veci charakteristickej pre sporové konanie, v ktorom neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. V tomto prípade u žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1/ išlo o plný úspech, keďže výrok rozhodnutia sa zhodoval so žalobným petítom (obdobne vid' napr. rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 9C/144/2014 zo dňa 26.11.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/101/2015 zo dňa 20.04.2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/20/2017 zo dňa 31.07.2017)

60. Zásada úspechu v spore nie je absolútnou zásadou a v prípade aplikácie § 257 CSP súd nemusí zaviazat' stranu, ktorá bola v spore neúspešnou, aby trovy uhradila protistrane. Takýto návrh bol už vo vyjadrení k žalobe prednesený zo strany žalovaného 1/, nakoľko podľa neho medzi stranami neexistuje spor, keďže jediným dôvodom, pre ktorý nemôže vydať zaistené osobné motorové vozidlo žalobcovi nie je spochybňovanie jeho vlastníckeho práva k nemu, ale skutočnosť, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu je sporné a je zaistené na základe vyhláseného pátrania po osobnom motorovom vozidle iným členským štátom Európskej únie. Na tom zotrval aj na pojednávaní súdu s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/138/2020 a uznesenie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/21/2021.

61. Žalobca k možnému uplatneniu § 257 CSP uviedol, že v prvom rade je potrebné vziať do úvahy, či je dôvodná alebo nedôvodná samotná žaloba, pretože nemá ani finančné prostriedky, ani motorové vozidlo, a to napriek tomu, že motorové vozidlo sa už nenachádza v pátraní. Poukázal pritom na prácu príslušných policajných orgánov pri vyhodnocovaní dôkazov po tom, čo už motorové vozidlo nebolo v pátraní a nebolo ani nikdy vo F. a na nerovnocenné postavenie žalobcu ako súkromnej osoby a žalovaného 1/ ako subjektu verejného práva, ktorý svojimi donucovacími prostriedkami vie ovplyvniť priebeh celého konania. Žalovaný 1/ motorové vozidlo neodovzdal dobrovoľne, a preto nie je dôvod na to, aby mu neboli priznané jeho nároky. Nie je tu žiadna osoba, ktorá by sa domáhala svojho vlastníckeho práva, nikdy nepredložila žiaden dôkaz, neurobila žiadne vyhlásenie, pričom už z ustanovenia § 21 zákona č. 171/1993 Z. z. vyplýva, že ak sa nezistí taká osoba, tak prepadá vec v prospech žalovaného, teda štátu. Žalobca preto nevidel žiadne dôvody na aplikovanie § 257 CSP.

62. Aplikácia § 257 CSP prenáša zodpovednosť za trovy vzhľadom na výnimočný charakter sporu a vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétneho prípadu na úspešnú stranu sporu. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to 1) existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a 2) výnimočnosť okolností. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii, ktoré dôvody sú dané charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu mať aj charakter sociálny. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa môžu vyskytnúť v akomkoľvek konaní. Súd musí preto tieto okolnosti náležitým spôsobom vyhodnotiť a všimnúť si nielen sociálnu situáciu procesných strán, ale aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatnenému nároku na súde a postoj v konaní. Je potrebné vyhodnotiť okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, či podanie žaloby bolo jediným spôsobom riešenia sporu žalobcu, aký postoj k žalobe mala protistrana a správanie sa protistrany v priebehu konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa predstavujú totiž okolnosti, ktoré by mali odstrániť neprimeranú tvrdosť pri rozhodovaní o trovách konania po zohľadnení podielu oboch strán na vzniku a priebehu sporu, kde je potrebné zohľadniť povahu a okolnosti sporu,

zložitost' doposiaľ riešenej či neriešenej právnej problematiky, osobitné pomery strán sporu a príjem, resp. sociálne pomery strán sporu. Okrem toho je potrebné vyhodnotiť aj výnimočné okolnosti, ktoré sa v každej veci vyskytli a ktoré je možné pri rozhodovaní o moderácii zodpovednosti za trovy konania aplikovať. Výnimočnosť veci môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, prípadne v okolnostiach na strane účastníkov konania.

63. Vychádzajúc z okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku na súde je potrebné uviesť, že motorové vozidlo bolo zaistené policajnými orgánmi podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. z dôvodu že po osobnom motorovom vozidle, ktoré malo byť použité ako dôkaz v trestnom konaní bolo vyhlásené pátranie a že by si toto motorové vozidlo rád prevzal zo Slovenskej republiky K. A. P. N.. Postup policajných orgánov vyplýval z osobitného postupu vyplývajúceho zo zákona, keď polícia nie je kompetentná riešiť vlastníctvo k veci, nie je kompetentná rozhodnúť, komu bude motorové vozidlo vydané, a preto musí strpieť prípadnú žalobu voči sebe, kde sa všetci domnelí vlastníci môžu domáhať svojich vlastníckych práv. Teda procesné postavenie žalovaného 1/ vyplýva priamo z jeho činnosti, resp. činnosti jeho orgánov a jeho ďalší procesný postup so zadržanou vecou vyplýva priamo z výsledku konania. V danom prípade si od počiatku uplatňoval zákonným spôsobom nárok voči žalovanému 1/ len žalobca, ktorý aj podal v zákonom stanovenej lehote žalobu na súd. Je potrebné zdôrazniť, že osobné motorové vozidlo nemalo a nemá žiadne právne vady, čo vyplýva zo všetkých, a to nielen žalobcom predložených dôkazov. Predmetné motorové vozidlo nikdy nebolo evidované vo F., už v prvotnej žiadosti Národnej ústredne SIRENE malo E.: A., pričom D. M. M. patrilo EČV: E.. Zo strany žalobcu bolo podanie žaloby jediným spôsobom ako zabrániť tomu, aby motorové vozidlo, ktoré kúpil za 17.000,- eur neprepadlo v prospech štátu. Aby žaloba spĺňala všetky procesné podmienky v súlade s vyjadrením žalovaného 1/ a s rozhodnutím súdu, na ktoré poukázal, navrhol žalobca do konania pristúpenie žalovaným 1/ tvrdeného domnelého vlastníka, aj keď ten si zákonným spôsobom neuplatnil svoje právo k osobnému motorovému vozidlu. Na druhej strane sa tým predžilo konanie, vznikli ďalšie náklady a jeho motorové vozidlo stojí už viac ako dva roky v sklade v K. Š.. Podľa názoru súdu ako úplne nedôvodné vyznieva konanie žalovaného 1/ po tom, čo sám uviedol, že pátranie po motorovom vozidle musí ukončiť útvár, ktorý ho vyhlásil a napriek tomu, že F.Ú. dňa 30.03.2022 požiadalo o zrušenie záznamu a motorové vozidlo sa už nenachádza v pátraní, žalovaný 1/ v rozpore so svojim tvrdením motorové vozidlo žalobcovi nevydal, čo malo v konečnom dôsledku vplyv aj na výsledok tohto sporu. Žalovaný 1/ sa podľa názoru súdu v tomto konkrétnom prípade vôbec nenachádzal v pozícii, v ktorej by bolo jeho povinnosťou vyčakať na rozhodnutie súdu o určení vlastníctva.

64. Vzhľadom k uvedenému súd po posúdení všetkých okolností tu nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mal prihliadnuť, keď pri ich posúdení vychádzal aj z uznesenia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/21/2021 ako aj uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/138/2020, na ktoré poukázal žalovaný 1/, pričom prihliadol na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní a správanie sa protistrany v priebehu konania a potom, čo už nebolo vozidlo v pátraní.

65. O trovách konania žalovaného 2/ súd rozhodol IV. výrokom taktiež podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keďže žalovanému 2/ vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania voči žalobcovi. Tento si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania žalovaného 2/ samostatnému uzneseniu, ale štvrtým výrokom rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

66. O trovách štátu súd rozhodol V. výrokom v súlade s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a zaviazal žalovaného 1/ ako neúspešnú stranu sporu na náhradu trov štátu v rozsahu 100%, ktoré vznikli uhrádzaním odmeny a náhrady hotových výdavkov prekladateľke vo výške 1.199,70 eur a nákladov s doručovaním dožadným orgánom vo Francúzsku vo výške 51,22 eur z rozpočtových prostriedkov súdu, resp. štátu. O výške trov štátu súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

67. Súd tu dáva do pozornosti, že aj keď podľa ustanovenia § 155 CSP každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie a trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát, podľa dôvodovej strany

k citovanému zákonnému ustanoveniu štát- pokiaľ ide o bulharský, český, chorvátsky, maďarský, nemecký, poľský, rómsky, rusínsky a ukrajinský jazyk, ktoré Slovenská republika pri ratifikácii Európskej charty regionálnych alebo menšinových jazykov označila ako regionálne alebo menšinové jazyky- sám zabezpečuje preklad týchto podaní a dôkazov, to zn., že v týchto prípadoch znáša trovy prekladu sám štát. To ale neplatí pri preklade do F. S., a teda trovy spojené s prekladom nie je povinný znášať štát, ale v celom rozsahu sa v tomto prípade uplatnia zásady, na ktorých spočíva náhrada trov konania podľa ustanovenia § 255 a nasl. CSP.

68. K uvedenému je v tomto spore potrebné zdôrazniť, že žalovaný 1/ bol ten, ktorý trval na tom, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu je sporné, že si toto právo ako domnelý vlastník uplatnil F. občan K. A. P. N. a sám poukázal rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020 na to, aby druhou sporovou stranou bol aj domnelý vlastník. Nakoľko žalovaný 1/ nebol v spore úspešný, súd nevidel dôvod, prečo by ako neúspešná strana sporu nemal znášať aj trovy konania štátu, keď tieto aj s prihliadnutím na vyššie uvedené nie je povinný znášať štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.